

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ НА ГОСТИ У ДЯВОЛА

chitanka.info

1. ПРИКАЗКА ЗА ЧЕСТТА

*В живота си нивга не бях се надявал
на толкова мил комплимент:
покани ме Дявола — старият Дявол —
дома си на чашка абсент.*

*Свещта очертаваше острия профил
със ивица златни лъчи
и пускайки кръгчета дим, Мефистофел
ме гледаше с влажни очи.*

*В очите му есенна горест бе скрита,
но все пак бе горд и засмен,
и махна с ръка той „In vino veritas!
Ще бъда пред теб откровен!“.*

*Омръзна ми вече все тоя ярем на
притворство и помисъл зла —
да пием за мойта сърдечност неземна
и сивите земни тела!*

*Преди векове аз възпях на земята
и тук устроих си шега:
веичах се за земната Истина свята,
но тя увенча ме с рога.*

*Възпламнах от ревност, и в черна омраза
за своята стъпкана чест —
човешката чест неуморно аз газя,
но с чест не сдобих се до днес.*

*Намислих чрез подвизи чудни да блесна —
умирах по сто пъти в бран,
но винаги рицар на кауза честна,*

не бидох пак с чест увенчан.

*Отчаян, окаян, веднъж в булеварда
аз тръгнах неземно злочест.
И вдигнах над себе си ярка плакарда:
„Човек без капчица чест!“.*

*Но странно: презрение няма ни капка!
Посрещат ме вред с интерес,
любезно отвсякъде свалят ми шапка:
„Без чест ли си? — Прави ти чест!“.*

*Един господин ме целуна: „Ах, братко,
и ти ли!... Ей, кой да те знай!“.
Две хубави дами ми казаха сладко:
„Елате в нас утре на чай!“.*

*Чудесно! Невиждано! С почести редки
изпратен бях чак до дома.
Министри, царе и придворни кокетки
ми писаха мили писма.*

*И ето ме: важен, блестящ, елегантен,
богат като истински Крез!
И знам аз: крадец съм, лъжец, спекулантин,
безчестник; но... винаги с чест!...*

*И Дявола млъкна. Наля от абсента,
сърдечно се чукна със мен,
и пускайки пушек на синкави ленти,
прониза ме с поглед зелен.*

2. ПРИКАЗКА ЗА ТИНЯТА

*В неделя Дявола облече расо —
любимия си тоалет;
и с тънка и загадъчна гримаса
огледа се добре отвред.*

Действително в корема бе печален
и — за да не бъде толкоз сух —
беляза своя символ синодален
с една възглавница от пух.

— Една вечерна пролетна разходка? —
ми кимна леко той с рога.
— Виж, вечерта е кат вдовица кротка
и цяла в неџа и тъџа...

Съгласен бџах. И посред врява шумна
ведно с приятеля рогат
разхождаме се дълго де ни хрумна
из калния престолен град.

И ето — късно в някаква си лавка
покани ме на отдих той.
Кръчмарџа стар посрещна ни с прозџавка,
с поклон и привети безброй.

Погледна Дџвола с усмивка блага,
повдигна странно рамена
и ритна с крак възпрялата до прага
огромна, грухтеџа свинџа.

А лавката бе като всяка лавка,
но странно беше тук едно:
висеше над вратата калимџавка
и някакво шише вино.

— Виното — да! Но џо за подигравка
чернее се над тоџа праг?
— Това ли? Туй е попска калимџавка —
реклама за добър конџак...

Кръчмарџа се усмихна и заклима,

*отвън му кимна вечерта,
а в ъгъла ревнаха в хор петима
и се целунаха в уста.*

*Погледна Дявола под вежди тънки:
„Я виж ги колко са добри!“.
Но зад гърба му някой злъчно смънка:
„Добри, когато спирта ври!“.*

*Това бе юноша — намръщен, хладен.
Въздъхна той и заруга:
„Кой е добряк на тоз свят безотраден?
И кой доволен е сега?*

*Навсякъде чистота нито прашинка!
Нито насъне светъл лъч...
Летиш като изгубена снежинка
сред вихрите на черна злъч...*

*Уви, светът обърнал се в пустиня!
Море от злоба и разврат!...
Иди живеј сред туй море от тиня,
сред толкоз много кал и смрад!“.*

*Той млъкна... А през прага меланхолично
проточи и свинята врат:
„И аз от тоя свят съм недоволна:
да, толкоз малко кал и смрад!...“.*

„Червен смях“, 4 април 1923

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.